

Слово-отговор на Видинския митрополит Пахомий

Ваше Светейшество,

Ваши Високопреосвещения,

Ваши Преосвещения,

Досточтими отци,

Преподобни отци и майки,

Обични в Христа братя и сестри,

С развълнувано сърце и благодарна душа заставам сега пред Вас – Освещения събор на правоправящите архиереи на родната ни Църква, за да приема жребие то на това служение и апостолство (Деян. 1:25) – духовното и административно ръководство на светата Видинска епархия. Не мога да скрия трепета и притеснението си пред отговорността да приема служението на Видински митрополит. Уповавам се обаче на думите Господни: Не бой се, защото Аз съм с теб, не се смущавай, защото Аз съм Бог твой; Аз ще те укрепя и ще ти помогна и ще те поддържа с десницата на Моята правда (Ис.

41:10). Високото служение на архипастиря изисква изкусност и особена духовна мъдрост. В своите слова за свещенството св. Йоан Златоуст казва: „Пастирят трябва не само да бъде толкова чист, колкото подобава на човек, удостоен с такова велико служение, но е нужно да бъде извънредно вещ и опитен в много неща – да познава всичко светско, не по-лошо от онези, които се намират в света, но и да бъде по-свободен от него дори от монасите в планината” (Шесто слово, 4).

Към тежестта на това служение се добавя и дългът ми пред плеядата достойни и славни мои предшественици на Видинската катедра. Започвайки от родолюбивия поборник за независима Българска църква и първи неин екзарх Антим, преминавайки през митрополит Кирил, който много се потруди за духовна просвета и бе благодетел на Софийската семинария; той е наследен от човеколюбивия митрополит Неофит, чието добротворство е видимо и днес. Следва митрополит Филарет, който сред мрака на богоборчеството успяваше да поддържа запалено кандилото в десетки епархийски храмове и манастири. Блаженопочившият дядо Дометиан – архиерей с голямо сърце и широки хоризонти, започна усърдното обновление на епархията след опустошителните години на атеизма. Неговите трудове бяха продължени и развити от Вас, Ваше Светейшество, който в продължение на повече от 6 години бащински обгрижвахте народа и свещенството, сърцато се борехте за въвеждането на вероучението в училищата и търсехте всячески да придобиете повече души за Христа.

Изправен пред такова духовно наследство аз осъзнавам колко задължаващо и едновременно с това благодатно е то. С апостол Павел и аз смирено се надявам не на себе си, а на Бога, Който възкресява мъртвите (2 Кор. 1:9). За святото благословение да съм апостолски приемник и да наследя такива жертвени архипастири благодаря преди всичко на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. Нему слава и благодарение за безчисленото множество милости и благодеяния, давани ми от мига на кръщението, а после и в монашеството, по време на служението ми като ректор на Семинарията, та и до този ден. От нашия общ Бог и Владика прося сила и благодат непосрамено да послужа на Неговия виноград.

Ваше Светейшество,

на Вас искам да изкажа най-искрената си благодарност за голямото доверие към мен, избирайки ме за свой викарен епископ. Тези няколко месеца като Ваш помощник са един солиден темел за моето духовно и административно изграждане. Възможността да мога да Ви послужа за мен по човешки беше

чест, а от духовна страна – благодат. Винаги ще разчитам на Вашите молитви, мъдри съвети и подкрепа, а аз ще остана Ваш верен съработник на Божията нива.

Благодаря сърдечно на Ваши Високопреосвященства – митрополитите на Светия Синод, за доверието и подкрепата Ви. Особено ще се нуждая от Вашите знания и опит, за да мога и аз да се изградя като достоен митрополит.

Благодаря на Врачанския митрополит Григорий за безупречно проведения епархийски избор в престолния град.

Особена признателност изказвам на избирателите на Видинска епархия за доверието им. Ще дам всичките си сили да оправдая техния избор. За христолюбивия народ на епархията и за свещенството ще се постарая всякога в мое лице да намират любящ баща и водител към Небесното Царство.

Благодаря на Господа, че ме срещна с моите духовни наставници – вдъхновяващи примери за любов към Бога и човеците – приснопамятният архимандрит Назарий и архимандрит Венедикт, които с жертвена грижа и отеческа любов са ме водели по тесния и трънлив път на спасението.

Благодаря на моите родители за обичта и подкрепата им към мен.

Благодаря на Мелнишкия епископ Герасим – главен секретар на Светия Синод, на Знеполския епископ Мелетий – ректор на Софийската семинария, на братята на Дивотинската света обител – архимандрит Йоаким – игумен, архимандрит Никодим, йеромонасите Доситей и Партений – за тяхната любов и послушание към мен.

Благодаря искрено и на всички мои близки, които през всички години до сега споделяха с мен и несгодите, и трудностите, но и радостите на църковното ми служение.

Изпросвам молитвите на всички ви, за да послужи на Църквата и народа ни с добра съвест и за слава на милостивия наш Бог по застъпничеството на Пречистата наша Владичица Богородица!

bg-patriarshia.bg